VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

21e jaargang-nummer 9

actief

EEN TEMPERAMENT-VOLLE TUIN
Het plan wordt duidelijk

DE VIOOL
Het geheim van een vol geluid

VERKEERD VERBONDEN
Een telefoonwonder

Actief

Copyright 2020 Actief
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci
Redactie: Ronan Keane

www.actiefonline.org

© 2020 Actief.
Alle rechten voorbehouden

De Bijbelvertaling is genomen uit Het Boek, Copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders wordt vermeld.

Inhoud

3 Als je het mij vraagt
4 Van woordspeling tot gebed
6 Verkeerd verbonden
8 Mijn carrièrecoach
10 Terug naar de basis
12 Een temperamentvolle tuin
18 De totstandkoming van een viool
20 De baby in de andere couveuse
23 Om over na te denken
24 Jezus beter leren kennen
26 Op de vleugels van gebed
28 Open deuren
30 Liefde die nooit vergaat

Laten we meer het accent leggen op het bijeenbrengen van liefde, van vriendelijkheid, van begrip, van vrede. Het geld zal er komen als we eerst het Koninkrijk Gods zoeken. Al het andere zal ons worden toegeworpen.
-Moeder Teresa (1910-1997)

Vernieuwing van de ziel

Als ik bij de tandarts in de wachtkamer zit schijnt er altijd zo'n make-over programma aan te staan. Het geluid staat dan af, maar je kunt via de ondertiteling volgen wat er gezegd wordt, als je er in geïnteresseerd bent. Niet dat de dialoog heel verheffend is. Elke aflevering is zo'n beetje hetzelfde: de super-huisrenovateurs komen naar een vreselijk verwaarloosd huis kijken en stellen dan een plan op om het te renoveren. Ze zijn dolenthousiast en tijdens het werk wordt er heel wat afgelachen. Als de creatie dan voltooid is wordt het getoond aan de bewoners van het huis, die sprakeloos zijn van verbazing.
Je zou het kunnen vergelijken met de enorme verandering die plaatsvindt wanneer we een ontmoeting met Jezus hebben. Hij gaat in ons hart aan het werk. De directe resultaten kunnen van persoon tot persoon verschillen, maar we worden allemaal veranderd door Christus en worden dan nieuwe scheppingen, met de mogelijkheid om op een nieuwe manier te leven. "Hij wilde dat zij zouden weten wat een rijk en prachtig geheim Hij voor alle volken heeft. Dit is het geheim: dat Christus in u leeft. Hij is uw hoop op Gods heerlijkheid."1
Natuurlijk zijn onze persoonlijkheid, ons verstand en onze emoties niet in een oogwenk veranderd als we Jezus eenmaal gevonden hebben. Hij leeft in ons, maar we hebben zelf de verantwoordelijkheid Hem door ons heen te laten zien en horen. Dat betekent dat we over God moeten leren door gebed en het lezen van Zijn Woord. We proberen ons te gedragen in naleving van Christus. Als we op Zijn manier denken en spreken kunnen andere mensen ons door Hem ook leren kennen.
Ik hoop dat dit nummer van Actief je zal helpen, meer te worden zoals de Meester en dat je Zijn licht kunt laten schijnen in deze donkere wereld.

1. Colossenzen 1:27

De redactie

VAN WOORDSPELING TOT GEBED

Door Chris Mizrany

Vandaag bezocht ik een klein plaatsje en heb ik weer eens geleerd dat wanneer God zegt: "Spring!" ik moet vragen: "Hoe hoog?"
Hij weet het tenslotte altijd het beste.
Ik liep langs een opslagplaats van een expeditiebedrijfje en botste haast tegen een man op die veel moeite had met een grote autoband die hij in zijn terreinwagen probeerde te hijsen. Ik lachte en zei: "Je moet eens uit de band springen!" Haha, sorry; ik heb weleens de neiging om woordspelingen te gebruiken.
Hij moest er ook om lachen en ik liep verder.
Toen ik wat verderop gekomen was hoorde ik duidelijk een stem in mijn binnenste zeggen: "Ga terug en help die man!"
Plotseling voelde ik me beschaamd omdat ik alleen maar een dom grapje had gemaakt en er niet eens aan had gedacht om hem te helpen. Dus draaide ik me om en liep terug, en mijn hulp werd enorm op prijs gesteld.
Terwijl we de banden inlaadden raakten we aan de praat en kwam ik te weten dat Koos, zoals de man heette, oorspronkelijk uit dezelfde stad kwam waar ik zelf woon en dat hij nog maar een paar jaar geleden verhuisd was. Ik vertelde hem dat ik een Christen ben en als zendeling werk. Hij zei: "Dat is geweldig! Nou, je hebt me laten zien wat je gelooft door de hulp die je me geeft."
Boem. Wauw! Wat was ik dankbaar dat ik naar God geluisterd had en de gelegenheid had aangegrepen om een levend voorbeeld te zijn van mijn geloof.[1]
We praatten nog een tijdje door en wisselden onze adressen uit voordat we afscheid namen en ik bad nog voor hem. Na het gebed zei hij: "Ik zou het fijn vinden als je wat dichterbij woonde, maar laten we contact houden en elkaar weer eens ontmoeten!"
Het deed me denken aan een gezegde: "Geen woorden maar daden." We laten door onze daden zien dat we met Jezus zijn, net zoals de eerste discipelen dat deden.[2]

<< >>

1. Jakobus 3:13
2. Zie Handelingen 4:13

Doe nou eens niet wat het makkelijkst is of het meest populair. Doe wat het juiste is.

-Roy T. Bennett

Jezus is niet op zoek naar fans. Hij zoekt volgelingen.

– Tony Evans

Volgelingen van Jezus weten niet altijd waar ze naar toe gaan, maar wel altijd wie er bij hen is.

-David Platt

Verkeerd verbonden

Door Maria Fontaine

Ik was op mijn verjaardag opgebeld door een familielid maar had het gesprek gemist. Het duurde een tijd voordat ik terugbelde. Tot mijn verbazing herkende ik de stem niet die ik toen aan de lijn kreeg. De vrouw aan de andere kant klonk slaperig en zwak, alsof ze ziek was of net wakker was geworden en scheen haast de energie niet te hebben om te antwoorden. “Nee, u moet het verkeerde nummer gebeld hebben. Er is hier niemand die zo heet.”
Ik voelde dat ze met een groot probleem kampte. Mijn reactie was aanvankelijk om haar verder niet lastig te vallen, dus nam ik haastig afscheid. “Het spijt me dat ik u gestoord heb.” Maar toen kwam het plotseling bij me op dat dit niet zomaar gebeurde. Het was geen toeval; God had me met deze vrouw in verbinding gesteld en Hij wilde dat ik haar op de een of andere manier zou opbeuren met een boodschap van Hem.
De dag daarvoor had ik opnieuw een artikel gelezen dat ik een aantal jaren geleden geschreven had, over een kans die ik bijna gemist had om iemand een boodschap te geven omdat ik op de juiste aanhef wachtte, die maar niet kwam.

Ik had het gevoel dat God zei: “Loop je kans nou niet nog eens mis! Doe het nu! Maak de verbinding.”
Mijn gedachten draaiden op volle toeren terwijl ik iets probeerde te bedenken, maar behalve “God zegen u”, wat voor andere mensen vaak niet veel te betekenen heeft, kon ik nog uitbrengen: “Jezus houdt echt van u.”
Het klonk me zelf een beetje banaal in de oren. Kon ik niet iets diepgaanders bedenken? Maar het was het enige wat in me opkwam en ik moest toch iets zeggen, dus zei ik op een zo sympathiek mogelijke toon: “God zegen u. Jezus houdt echt van u!” Verder hield ik mijn mond dicht, half in de verwachting dat ze op zou hangen. Maar het enige wat ik hoorde was stilte. Tenslotte, met een haperend, zwak stemgeluid zei de vrouw: “U heeft er geen idee van hoe hard ik dit nodig heb vandaag.” En toen begon ze te huilen.
Dit was de opening van een gesprek dat meer dan een half uur duurde. Ze zei dat ze Shirley heette en ze stortte haar hart uit over haar oudere zuster die net gestorven was en haar met een gebroken hart achter had gelaten. Shirley was 71 en had zelf ernstige problemen met haar gezondheid. De andere mensen die bij haar in huis woonden gingen verhuizen en nu had ze er geen idee van waar ze heen moest, en geld had ze nog

minder.
Ik zei tegen haar dat ik ook geen kant-en-klare oplossingen voor haar problemen wist, maar dat ik Iemand kende die haar kon helpen. Ik moedigde haar aan om Jezus te zoeken en op Hem te vertrouwen in deze moeilijke tijd. Ik zei: “Jezus houdt van u. Daarom zijn wij met elkaar in contact gekomen, omdat Hij graag wil dat u dat ook weet. Hij is bezorgd over al uw noden en Hij zal u helpen om deze moeilijke tijd door te komen.”
Toen Shirley me vertelde dat haar zus een Christen was geweest vertelde ik haar over de hemel. Ik legde de nadruk op het feit dat haar zus daar op haar wachtte en dat ze nooit meer gescheiden zouden worden. Tenslotte bad ik voor haar en haalde tijdens het gebed een paar verzen uit Johannes 14 aan waarin Jezus Zijn volgelingen troost door te zeggen dat Hij een plaats voor hen bereid heeft. Ik vroeg de Heer om Shirley te ondersteunen in deze vreselijk moeilijke tijd en herinnerde haar aan Zijn belofte dat Hij ons nooit zal verlaten. Ik legde uit dat Jezus wilde dat ze naar Hem zou kijken en op Hem zou vertrouwen omdat Hij alleen de macht heeft, deze ervaringen tot iets goeds te laten leiden.
Toen het gesprek ten einde liep leek het wel alsof Shirley een ander mens was geworden. Haar stem klonk duidelijk en helder en ze scheen de hoop weer opgevat te hebben dat er een oplossing was voor haar problemen.
Het had aanvankelijk zo klungelig geleken om op deze manier een getuigenis te geven, want het was niet de gladde, professionele benadering die ik er bij wilde gebruiken, maar het bleek precies de benadering te zijn die deze dierbare vrouw nodig had.
Er zijn zoveel mensen die worstelen met verdriet, en problemen in alle soorten en maten. Soms lijkt het alsof er geen uitweg te vinden is uit hun diepe dalen van verdriet en wanhoop. Maar als we zelf het antwoord niet hebben voor het oplossen van hun problemen kunnen we altijd onze levende, actieve verbinding gebruiken met Degene die precies weet hoe Hij Zijn kinderen door zware tijden heen moet loodsen.
Na dit telefoontje was ik benieuwd hoe deze mysterieuze gebeurtenis tot stand was gekomen. Had ik het verkeerde nummer ingetypt? Shirley had me verteld dat ze bijna de telefoon niet had opgenomen omdat ze had gezien dat het een onbekend nummer was, waar ze doorgaans nooit iets mee te maken wilde hebben. Bovendien voelde ze zich zo ellendig dat ze er niet aan moest denken dat ze met iemand zou praten. Maar om de een of andere reden nam ze toch op.
Later belde ik het nummer van de man van mijn familielid en kon ik op die manier toch nog met haar praten. Ik kwam er achter dat ze pas nog van nummer veranderd was en was vergeten om het door te geven.
Dus uit de miljoenen nummercombinaties en mensen die dat nummer hadden gekregen zorgde God ervoor dat het werd gegeven aan een van Zijn kinderen van wie Hij wist dat die het contact nodig had. Het was ook het volmaakte moment waarvan God wist dat Shirley herinnerd moest worden aan Zijn liefde voor haar.

Door deze ervaring word ik aangemoedigd meer van deze gelegenheden te zoeken die zich voordoen, om mijn roeping als ambassadeur van Jezus te vervullen. Een ding weet ik zeker: Hij zal ons stuk voor stuk gebruiken op onverwachte manieren als we open staan voor Zijn leiding. Wat het soort benadering ook mag zijn dat Hij gebruikt, het is een kans om het leven van een ander te sterken en zelf een vervuld en gezegend leven te krijgen.

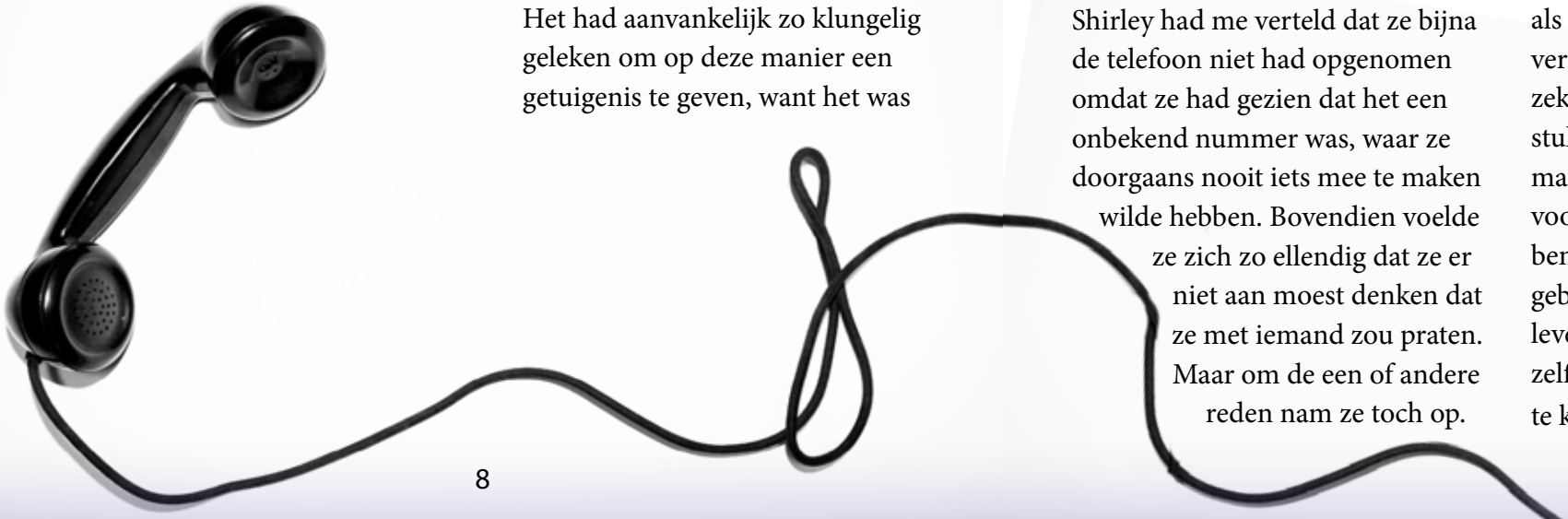

MIJN CARRIÈRE COACH

Door Elsa Sichrovsky

Toen ik afgestudeerd was wilde ik graag fulltime professioneel vertaalster worden. Vier jaar lang had ik al mijn tijd gebruikt om mijn talencombinatie te studeren en vertaalcursussen te volgen. Ik hield van de uitdaging van het omzetten van woorden van de ene taal naar de andere en was al een aantal jaren vrijwillig vertaalster geweest. Voordat ik mijn diploma nog maar in mijn zak had, had ik al gesolliciteerd bij meer dan 30 vertaalagentschappen en al tientallen proefvertalingen gemaakt. Toen ik van meerdere agentschappen bericht kreeg was ik dolblij. “We nemen contact met je op zodra we werk hebben voor jouw talencombinatie en expertisegebied,” zeiden ze. Ik was er zeker van dat ik weldra mijn dagen zou vullen met de dingen ik leuk vond.

Maar toen ik na een maand nog niets terug gehoord had van die vertaalagentschappen begon ik ongerust te worden. De droom die zo dicht binnen mijn bereik was geweest scheen weg te glippen. Als jong, onervaren vertaalster met een talencombinatie en expertisegebied waar geen grote vraag naar was, bleek het moeilijk te zijn om een klantenkring op te bouwen.

Met tegenzin begon ik naar andere mogelijkheden te zoeken, worstelend onder een wolk van depressie. Er was een vacature voor een Engelse lerares op een basisschool en aangezien ik het zat was om thuis te zitten wachten totdat er werk kwam, legde ik mijn gebroken dromen opzij en bereidde mijn lesdemonstratie voor. Tot mijn verbazing, en lichtelijk afgrijzen, werd ik aangenomen!

Het les geven op een basisschool had nooit hoog op mijn lijst van droombanen gestaan, omdat ik mezelf had overtuigd dat ik niet geduldig genoeg was om met jonge kinderen te werken. Zoals te verwachten was werd mijn stem hees van het overschreeuwen van de kakofonie van snerpend gegil en mijn levendige leerlingetjes wiebelden en draaiden voortdurend zodat ze niets opvingen van mijn uitleg over zelfstandige naamwoorden en grammatica. Maar naarmate ik meer moeite deed om de persoonlijkheden achter die pientere, gretige snuitjes te begrijpen kreeg ik lessen in geduld, liefde en medeleven die ik als fulltime vertaler nooit had kunnen leren. Elke dag bracht stressvolle situaties met zich mee die me dwongen om te bidden, maar doordat ik dagelijks uit mijn gemakkelijke groefje werd gehaald kreeg ik meer veerkracht en souplesse.

Ik ben eigenlijk dankbaar dat Jezus niet direct de deur opende naar een mogelijkheid om mijn hartenwens te volgen, want dan was ik de vervulling en persoonlijke groei misgelopen die bij de moeilijke loopbaan van een schooljuffrouw horen. Ik heb weer eens geleerd dat Jezus, mijn carrièrecoach, me zal leiden naar de plaats waar ik het meest kan leren, ook al is het niet wat ik eigenlijk bedoeld had.

> De HERE heeft alles met een doel gemaakt.
>
> -Spreuken 16:4

TERUG NAAR DE BASIS

Door Marie Alvero

Ik stond in de rij bij de kassa in een van de plaatselijke winkels en zag dat de vrouw voor me een felgekleurd T-shirt aan had met daarop een Bijbelvers. Toen ze de kassière bedankte zei ze: "Ik hoop dat je weet dat Jezus van je houdt, beste meid!"

Ik heb altijd bewondering voor de mensen die de liefde van Jezus op zo'n manier met anderen delen, zo openhartig. Maar dan vraag ik me direct af of deze methode voor mij het beste zou werken. Een van mijn grootste uitdagingen bij het volgen van Jezus is het leren hoe en wanneer ik Hem met anderen kan delen.

Ik wil graag een "licht in de wereld" zijn, maar ik wil niet krampachtig overkomen, of dat het iets is dat ik doe uit een soort schuldgevoel of een ander negatief gevoel. Ik heb praktische, uitvoerbare antwoorden nodig. Ik heb concepten nodig die gewoonten kunnen worden waarmee resultaat bereikt kan worden. Ik wil een paar punten met je delen die me helpen om te groeien op dit gebied.

Houd van je medemens

Jezus zei: "Aan de onderlinge liefde zullen de mensen zien dat jullie mijn leerlingen zijn."[2] Dat betekent dat wat ons onderscheidt als volgelingen van Jezus niet direct betekent hoe we vreemden behandelen, maar in het bijzonder hoe we andere Christenen behandelen. Ik weet zeker dat Jezus wist dat iedereen zich best aardig kan voordoen en heel even vriendelijk kan zijn tegen een vreemde, maar wat echt laat zien hoe je bent is de manier waarop je mensen in je eigen huishouden, je kerk of je geloof behandelt.

Probeer geen hypocriet te zijn

Als je vaak chagrijnig, humeurig, roddelachtig of gemeen bent, is het moeilijk om "Jezus houdt van je" te zeggen tegen de kassière en dan te verwachten dat iemand je gelooft.

De meeste relaties hebben we met de mensen die we regelmatig ontmoeten op ons werk, op school of in de buurt en als je steeds vrolijk, zorgzaam en dienstbaar bent kan dat indruk maken.

Wees natuurlijk

Laatst was ik aan het praten met een van mijn collega's, een jonge vent die er hele wereldse opvattingen op nahoudt. Ik liet me ontvallen dat ik meestal vrijwillig in mijn kerk meehelp op zondag. Ik kon aan hem zien dat hem dat verbaasde. "Je ziet er helemaal niet uit als een kerkganger," zei hij. Niet elke getuigenis hoeft zo heftig te zijn en door dit soort gesprekken kan iemands interesse gewekt worden.

Dit zijn maar eenvoudige punten, maar praten over Jezus zou eigenlijk een eenvoudig en alledaags onderdeel van ons leven moeten zijn.

1. Mattheus 5:14

2. Johannes 13:35

EEN TEMPERAMENTVOLLE TUIN

Door Tina Kapp

Het kleine basisschooltje waar ik vroeger naar toe ging had een verbazingwekkende tuinman die we allemaal “Oom Silas” noemden. Hij was goed in het maken van het soort tuintjes dat je op plaatjes in prentenboeken ziet, met tomaten, bonen, kool en sla die allemaal weelderig groeien. De bloembedden aan de voorkant van de school schitterden met alle mogelijke kleuren en hij wist precies welke planten en bloemen het beste waren voor de verschillende jaargetijden. Hij kon uit een jarenlange ervaring putten en kende alle kneepjes van het vak. Niet iedereen heeft zoveel succes met tuinieren.

Ik las een artikel dat geschreven was door een moeder, Koriane genaamd, die besloten had aan een moestuintje te gaan werken met haar kinderen. Ze zagen het al voor zich: een uitbundige rijkdom aan verrukkelijk fruit en heerlijke groenten. Dat beeld motiveerde hen als ze aan het graven waren, stekjes plantten, de aarde water gaven en de tuin verzorgden.

Het tuintje scheen echter alles te willen doen behalve vrucht voortbrengen.

Koriane werd er ontmoedigd van en had vaak zin om er maar de brui aan te geven.

Dan kwam de zon weer tevoorschijn en kreeg ze weer moed om het nog eens te proberen, in de hoop dat het deze keer beter zou gaan. Ze begreep maar niet waarom het de zaden die ze met zoveel liefde geplant had zoveel moeite kostte om hun werk te doen, terwijl het onkruid welig tierde.

Nadat de grond gereed was gemaakt voor het planten en er tien soorten groenten in keurig nette rijtjes stonden vroeg Koriane zich serieus af waarom ze zoveel moeite hadden gedaan. Zelfs al waren de planten snel gegroeid, de eigenlijke vruchtjes deden haast niets. Wat ze ook deden, steeds kregen ze alleen maar blad dat haast niet te eten was. Na verloop van tijd kregen ze wel een paar aardbeitjes, wat bietjes, en een handvol worteltjes ter grootte van eikels. Die gebruikten ze dan maar om in het eten te doen, maar het was niet waar ze op gehoopt hadden! Toen besloot Koriane om wat meer over tuinieren te gaan

Wie is Apollos en wie ben ik? God heeft ons willen gebruiken om u tot het geloof in Christus te brengen, ieder van ons zoals de Here het ons opgedragen heeft. Ik heb het geloof in u geplant, Apollos heeft het verder verzorgd, maar alleen God kon het laten groeien. De planter en de verzorger zijn niet belangrijk, maar God wel. Hij geeft de groei. De planter en de verzorger kunnen niet zonder elkaar. Zij krijgen allebei de beloning die hun toekomt, afhankelijk van het werk dat zij deden. Wij zijn Gods medewerkers en u bent Gods akker. Of anders gezegd: Gods gebouw.

- 1 Corinthiërs 3:5-9

lezen en ontdekte ze dat er veel factoren meespelen bij het kweken van groenten of fruit. Je hebt bijvoorbeeld ook goeie bijen nodig die de bloemen moeten bevruchten. Als er in de buurt gif tegen ongedierte wordt gebruikt waardoor er ook haast geen bijen zijn kunnen de bloemen niet bevrucht worden en dat heeft zijn weerslag op de hoeveelheid fruit of groenten. Het is ook belangrijk dat je de eigenschappen van iedere plant of boom leert kennen. Sommige bomen geven maar om het andere jaar vrucht, en geven dan veel vruchten en het volgende jaar niets.

Dit nieuws ontmoedigde hen in het geheel niet, maar hielp hen om zich niet al te erg te schamen over hun miezerige tuintje. Ze wisten nu meer over alle uitdagingen die ermee gepaard gingen en daardoor wilden ze er over leren, nieuwe dingen proberen en genoten ze meer van het hele proces zonder zich al teveel zorgen te maken over de resultaten.

Koriane zei dat deze ervaring haar deed denken aan de manier waarop het in het leven gaat. Je probeert het goede te doen en een voorbeeld te zijn van een goede Christen. Je deelt je geloof met anderen, helpt mensen in nood, je neemt de tijd om in de Bijbel te lezen en te bidden.

Soms zie je en voel je de goede vrucht van het houden van deze principes terwijl je er op andere momenten niets van merkt. Het is soms gemakkelijk te zien hoe jouw pogingen iets goeds bewerkstelligd hebben in iemands leven terwijl je op andere momenten ook je best doet, maar weinig of geen resultaten ziet. Het mooie is dat God je niet oordeelt naar je resultaten, maar naar je getrouwheid.

Hierdoor werd ik ook enorm opgemonterd. We maken allemaal wel kleurloze tijden door in ons leven, en de wetenschap dat God naar onze harten kijkt en ons niet oordeelt naar onze successen maar naar onze getrouwheid neemt een hoop druk weg. Dat betekent niet dat we geen tijd moeten nemen om Hem te vragen hoe we het beter kunnen doen, of iets kunnen leren, maar dit zijn dingen die we kunnen doen terwijl we op Hem vertrouwen dat Hij uitkomst zal brengen.

We willen toch allemaal graag horen aan het einde van onze dagen: “Je bent een goede en betrouwbare knecht. Omdat je dit kleine bedrag goed hebt beheerd, zal ik je grote verantwoordelijkheid geven. Deel in mijn vreugde!”[1]

Totdat die tijd aanbreekt, laten we blij zijn over de kleine zegeningen en successen die op ons pad komen, in de wetenschap dat we allemaal deel hebben aan Gods grote plan.

1. Mattheüs 25:21

Als wij dit alles samenvatten, betekent dit dat allen één van hart en ziel moeten zijn. Leef met elkaar mee en houd van elkaar.

1 Petrus 3:8

DE TOTSTANDKOMING VAN EEN VIOOL

Door Amy Mizrany

Op zekere ochtend liep ik het lokaal van mijn muziekleraar binnen om met mijn vioolles te beginnen en zag daar twee violen op de lessenaar liggen. Mijn blik werd direct naar de eerste viool getrokken, die er nieuw uitzag. Een gloednieuwe viool is heel bijzonder om te zien; met prachtige rondingen, een glimmende gave oppervlakte die glansde in het licht en een aanlokkelijke draaibout voorzien van zacht piepende stemknoppen. Naast deze prachtige viool, die kersvers uit de handen van een vakman kwam lag nog een viool. De rondingen waren nog steeds prachtig, maar op sommige plaatsen werd de omtrek ontsierd door een barst of slijtplek in het hout, het oppervlak was dof en gekrast, de draaibout werkte nog, maar er staken houtspaanders uit de pinnen en de nek was versleten op de plaats waar vele handen hem jarenlang hadden vastgehouden.

'Jakkes!' denk je misschien. 'Zo'n viool zal wel gauw uit elkaar vallen.' Maar mijn leraar zei tegen me dat de oude violen het mooist klinken, al zien de nieuwe violen er misschien mooier uit. Er is veel mee gesold, er is tegen gestoten, ze zijn weleens gevallen en worden ook weleens vergeten. Daardoor klinken ze echter alleen maar mooier.

Er is tijd nodig om een viool een goede klank te geven. Om het best tot zijn recht te komen moet de viool vele uren bespeeld worden. Hij moet worden gestemd en opnieuw worden gestemd. De snaren kunnen misschien breken, de brug er af glijden, de knoppen kunnen losraken. Maar dat hoort allemaal bij het proces.

Ik heb soms het gevoel alsof er met me gesold wordt, dat mensen me laten vallen en me daarna vergeten. Het geeft me het gevoel dat ik slijt, dat er stukjes losraken en dat er barstjes in me komen. Er zijn dagen waarop mijn zenuwen knappen zoals een snaar op mijn viool en dan voel ik me beslist niet mooi. Maar van de schijnbaar nooit ophoudende opeenvolging van dagen, van iedere val en iedere klap, begin ik te leren. Misschien kan ik me niet vergelijken met mensen van vlekkeloze schoonheid, maar ik groei en word wijzer. En net zoals een viool van honderd jaar oud in de ogen van een violist prachtig is, bezit ik wonderlijke schoonheid voor Jezus.

Raak maar niet van streek als je een kwade dag hebt waarop je uitglijdt en valt. Misschien heb je het gevoel alsof je vol met beurse plekken zit, maar het is alleen maar een onderdeel van het proces dat je helpt om soepeler en beter te worden. Iedere klap en deuk maakt je wijzer en de melodie van je leven wordt er alleen maar zoeter door.

DE BABY IN DE ANDERE COUVEUSE

Door Li Lian

Charity, die al jaren geabonneerd is op Actief, had een goedbetaalde baan in het bankwezen. Ze had pas haar tweede masterdiploma behaald aan een vooraanstaande internationale universiteit. Toen bracht ze een tweeling ter wereld, een jongen en een meisje. Maar in plaats van dolgelukkig te zijn stond Charity nu met een betraand gezicht door het glas van de couveuse te staren, naar de kleine gestalte van haar slapende zoontje.

Ofschoon haar dochtertje in prima conditie was, had de arts wat afwijkingen aan haar zoontje geconstateerd en had hem niet lang na de bevalling met spoed naar de couveuseafdeling gebracht. Ze konden nog niet precies vaststellen wat er aan de hand was, maar ze vonden het beter om hem in observatie te houden.

Tijdens de dagen die volgden ging Charity getrouw op bezoek bij haar zoontje in zijn glazen kistje. Ze bad en maakte zich zorgen of ze hem wel gauw mee naar huis kon nemen en hoe lang het allemaal nog zou gaan duren. Toen werden haar zorgelijke gedachten onderbroken door een gesnik in het midden van de zaal. Ze draaide zich om en zag nog een moeder bij een couveuse staan die onbedwingbaar huilde. 'Arme meid,' dacht Charity en werd even afgeleid van haar eigen zorgen door het geluid van het verdriet van een andere vrouw. 'Haar baby is er zeker slecht aan toe.'

Toen Charity naar haar toe ging keek de vrouw op. Ze zag er verwaarloosd uit en aan de donkere kringen onder haar ogen was te zien dat ze niet veel geslapen had de afgelopen dagen. Charity zag ook dat er een scheur in haar tasje zat en dat haar schoenen versleten waren. De vrouw kwam natuurlijk uit een gezin met weinig inkomen.

"Ik weet niet wat ik moet. Ik weet niet wat ik doen moet…" snikte de vrouw zachtjes.

"Wat bedoel je?" vroeg Charity. Tussen de tranen door legde de vrouw uit dat ze een week daarvoor bevallen was van de baby en dat die in de couveuse moest blijven omdat er complicaties waren opgetreden. Ze gaf toe dat haar gezin het financieel moeilijk had. Ze hadden geen zorgverzekering en haar man was zijn baan een paar maanden geleden kwijtgeraakt. Ze hadden wat geld opgespaard voor de bevalling maar hadden niet kunnen voorzien dat er complicaties zouden optreden. Iedere dag liep het bedrag voor het gebruik van de couveuse op, maar ze hadden geen geld meer over. Nu dreigde het ziekenhuispersoneel de baby uit de couveuse te halen als ze de volgende dag niet met geld op de proppen zouden komen.

"We hebben iedereen die we kennen al om hulp gevraagd; familieleden, vrienden, buren, iedereen die me maar te binnen schiet. We hebben wel wat geld gekregen, maar het is nog niet de helft van wat ze willen hebben."

Charity bleef even stil. Ze dacht aan haar eigen baby in de couveuse en wist wel wat ze

doen moest. Zonder verder iets te zeggen liep ze terug naar haar kant van de zaal, pakte haar handtas en haalde haar chequeboek tevoorschijn.
Toen ze weer bij de vrouw aankwam vroeg ze: “Hoeveel heb je nodig?”
De vrouw staarde haar een ogenblik aan. Toen zei ze opgewonden: “God zegen je. Je bent een antwoord op mijn gebeden. Dat God je mag zegenen!”
Toen Charity de vrouw tot kalmte had gebracht schreef ze de cheque uit voor het resterende bedrag en gaf hem aan de vrouw die haar sprakeloos aanstaarde en haar omhelsde.

De volgende ochtend kondigde de arts aan dat Charity’s baby kon worden ontslagen uit de couveuse. Haar vreugde over het naar huis gaan met haar baby werd nog versterkt door het geluk dat ze voelde omdat ze nog een baby had kunnen helpen.

We kunnen zo gemakkelijk worden opgeslokt door onze eigen problemen en dan vergeten dat er anderen zijn die lijden, nog door ergere dingen dan de dingen die we zelf meemaken. Voor Charity was haar gebed voor haar zoontje beantwoord en was zij het antwoord voor de gebeden van een ander persoon die hulp nodig had.

We moeten onze definitie van wie onze naasten zijn verruimen, en de grenzen van onze interesse en empathie verleggen.

– Wendy Kopp

Wees blij met wie blij zijn en wees verdrietig met wie verdrietig zijn.

-Romeinen 12:15

Behandel anderen zoals u wilt dat zij u behandelen. Dat is in het kort wat Mozes en de profeten hebben gezegd.

-Mattheüs 7:12

Alle eer en lof is voor God, de Vader van onze Here Jezus Christus en de bron van alle liefdevolle hulp. Hij troost ons en geeft ons nieuwe moed in alle ontberingen en beproevingen. Hij doet dat, opdat wij anderen kunnen troosten en bemoedigen.

– 2 Corinthiërs 1:3,4

Doe nou eens niet wat het makkelijkst is of het meest populair.
Doe wat het juiste is.

-Roy T. Bennett

Jezus is niet op zoek naar fans. Hij zoekt volgelingen.

– Tony Evans

Volgelingen van Jezus weten niet altijd waar ze naar toe gaan, maar wel altijd wie er bij hen is.

-David Platt

JEZUS BETER LEREN KENNEN

Door Gabriel García V.

In mijn pogingen Jezus beter te leren kennen ben ik tot de eenvoudige conclusie gekomen dat het regelmatig lezen van de evangeliën en het proberen Zijn leer en voorbeeld in praktijk te brengen de eenvoudigste en toegankelijkste manier is om daar te komen. De laatste paar jaar lees ik een devotieboek waar een gedeelte uit het evangelie in staat voor iedere dag van het jaar. Als ik misschien had gedacht dat ik de evangeliën van buiten kende, dan werd dit idee de bodem ingeslagen door deze oefening! Bijna elke dag word ik verrast, van mijn stuk gebracht, beschaamd, geïnspireerd en ontroerd door de woorden en daden van de Meester.

De gelijkenissen die Jezus vertelde en de episodes uit Zijn leven laten zien dat Hij verrassend is, troostend, dat Hij ons uit onze zelfingenomen houding wakker schudt. Hij houdt niets achter en Hij tart onze vastgeroeste ideeën. Jezus spreekt vol liefde de waarheid, Hij laat geen voorkeuren merken, Hij is medelevend, maar tegelijkertijd hanteert Hij hoge maatstaven. Jezus is taai, maar tegelijkertijd is Zijn juk zacht en Zijn last licht.[1]

Het is echt goed voor me geweest om stil te staan bij de passages uit het evangelie en hoe ze kunnen worden toegepast op mijn eigen leven. Zoals mijn vrouw het uitdrukt: "In de leer van Jezus kun je de basis van alle ethiek vinden. Het is verstandig om die te volgen." Naarmate ik steeds gebedsvoller in het evangelie lees vind ik Hem vaker naast mij staan in mijn dagelijkse beslommeringen. Naarmate ik Hem beter leer kennen wil ik vaker over Hem praten met andere mensen.

Het laatste artikel van iedere Actief is de Boodschap van Jezus, die het favoriete artikel is van heel veel lezers. Ik heb ondervonden dat het lezen daarvan me ook weer dichter bij Jezus brengt omdat het Zijn stem is die over onderwerpen praat die toepasselijk zijn voor deze tijd.

Doordat ik Jezus beter leer kennen kom ik ook dichter bij de Vader, want door Jezus krijgen we toegang tot God en krijgen we dezelfde intimiteit die Christus heeft met Zijn Vader. "Op die dag zullen jullie begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en Ik in jullie."[2]

1. Zie Mattheüs 11:28–30.

2. Johannes 14:20

Op de vleugels van gebed

Door Tomoka Matsuoka

"Hoe oud moeten die vogeltjes zijn voordat ze er achter komen dat auto's gevaarlijk zijn?" dacht ik, terwijl ik naar het kleine vogeltje keek dat die morgen onbezorgd een luchtje leek te scheppen. Het kleine beest stapte parmantig rond op de drukke parkeerplaats bij de plaatselijke supermarkt en scheen zich in het geheel niet bewust te zijn van het gevaar dat al die aanstormende auto's betekenden.

Ik hield hem dan ook gespannen in de gaten terwijl hij langs mijn auto liep en onder een andere auto die net was aangekomen doorliep. Ik wilde hem wegjagen, voor zijn eigen veiligheid, maar tegelijkertijd was ik zo gefascineerd door dat beestje dat ik de neiging moest onderdrukken om hem te roepen en dus deed ik geen van beide.

Terwijl hij zo in zijn eigen wereldje rondhuppelde zong hij een vrolijk lied dat volgens mij zoiets betekende als: "Goedemorgen allemaal. Wat een prachtige dag, nietwaar?" Hij zong zijn lied voor alles en iedereen. Voor voorbij rijdende auto's en motorfietsen, voor mensen met hun winkelwagentje en voor de werkmannen die een klusje aan het opknappen waren. Maar niemand scheen het te horen, want iedereen was veel te druk of was bezig met zijn eigen zorgen en beslommeringen.
"Het spijt me kereltje," sprak ik zacht alsof hij me horen kon. "Je staat er echt alleen voor. Niemand luistert naar je."
Toen zag ik tot mijn schrik dat het vogeltje de parkeerplaats af hipte en zich naar de snelle weg begaf die vlak langs het parkeerterrein lag. Daar kwamen de auto's voorbij in een razende vaart en ik hield mijn hart vast. "Kijk uit, vogeltje… dat is reuze gevaarlijk."
En toen, net toen het vogeltje op de weg was gesprongen kwam er een enorme vrachtauto aan. Ik staarde angstig naar de weg, maar voordat het mis ging sloeg dat beestje opeens zijn vleugeltjes uit en vloog hij naar de veilige kant. Natuurlijk deed hij dat. Vogels kunnen vliegen. Alleen was ik zo op dat beestje gefixeerd dat ik dat even helemaal vergeten was.
Wat was dat mooi. Vogels kunnen vliegen als er gevaar dreigt. Wij kunnen dat ook. Als wij per ongeluk de snelweg van het leven opspringen en er komt een grote 'vrachtauto' aan die ons dreigt te vermorzelen vliegen wij ook weg. Niet met de vleugels van een vogel, maar op de vleugels van gebed. Zo wil God dat wij leven. Dicht bij God, altijd klaar om onze toevlucht te zoeken in Gods aanwezigheid en wetende dat niets Zijn rust kan verstoren.

OPEN DEUREN

Door Mila Nataliya A. Govorukha

Een paar maanden geleden ben ik begonnen met de cursus 'Engels leren met de Bijbel' voor een kleine groep tieners. Makkelijk is het niet altijd en er is tijd nodig om alles voor te bereiden, maar het is steeds weer de moeite waard. Toen we bijvoorbeeld een studie deden over het eerste kerstfeest leek er altijd iets te zijn dat ons hinderde; de leerlingen kwamen te laat, sommige waren hun werkboeken vergeten of ze sloegen zomaar een les over zonder opgave van redenen. Er waren momenten dat ik me serieus afvroeg of ik er mee moest doorgaan of niet. Maar toen er een quiz werd gehouden over kerstmis tijdens een kerstviering voor een groep Christenen uit verschillende geloofsgenootschappen, konden de meeste leerlingen tot mijn blijde verrassing het grootste deel van de vragen correct beantwoorden. Toen wist ik dat ik ermee moest doorgaan.

Ik ben ook aan het studeren voor een doctoraat aan de nationale academie voor pedagogische wetenschap. Een van de hoogleraren is een filosofieleraar die al les geeft vanaf de tijd dat Oekraïne nog bij de Sovjetunie hoorde. Tijdens een van haar colleges vroeg ze of iemand een voorbeeld kon geven van een systeem dat uit het niets werd gecreëerd. Ik begon met het uiteenzetten van de rol van de Schepper en de schoonheid en complexiteit van Zijn schepping, maar toen werd ze ongeduldig en zei dat dit soort praat niet op een universiteit thuishoorde. Tot mijn grote verrassing begonnen mijn klasgenoten me te verdedigen en zeiden dat gelovigen het recht hebben serieus genomen te worden door de wetenschap. Dat was een interessante manier en situatie om mijn geloof ter sprake te brengen.

Het doet er niet toe hoe groot of klein we zijn, hoe uiteenlopend de problemen zijn waar we mee te maken krijgen, God kan ons nieuwe mensen laten ontmoeten met wie we over geloof kunnen praten, Bijbelse principes kunnen bespreken zodat we licht naar de wereld brengen om er een betere plek van te maken.

DE KEUZE

Jezus wil graag een persoonlijke relatie met je aangaan en een reëel onderdeel van je leven worden, hier en nu en voor altijd, maar dat kan Hij niet tenzij je voor Hem kiest. Hij staat zachtmoedig en geduldig aan de deur van je hart; misschien heeft Hij er al jarenlang gestaan, en wacht totdat je Hem hoort en de deur open doet.1

Dit kun je doen door oprecht dit gebed te bidden:
Jezus, vergeef me al mijn zonden. Ik geloof dat U voor me gestorven bent. Ik open de deur van mijn hart en vraag U in mijn leven te komen. Vul me alstublieft met Uw liefde en Heilige Geest en help me U te leren kennen en leid me op de weg van de waarheid. Amen

1. Zie Openbaring 3:20

LIEFDE DIE NOOIT VERGAAT

Als je zware en moeilijke tijden doormaakt, als je in de war bent en niet meer weet wat je moet doen, kom dan bij Mij. Leg je hoofd op Mijn schouder. Vind troost in Mijn eeuwige beloften. Luister naar de woorden die Ik tot je hart spreek. Vind kracht en vrede in Mij.

Wees niet bang je volledig aan Mij over te geven en Mij je leven en je toekomst toe te vertrouwen. Je kunt er op rekenen dat Ik alles goed zal doen. Ik zal je over een plezierig pad gidsen met overvloedige zegen, door alle uitdagingen in je leven en naar plekken waar je vrede kunt vinden en overwinning.

Leer anderen lief te hebben met dezelfde soort liefde die jou door vele moeilijke situaties heen gebracht heeft; de liefde die je de kracht heeft gegeven om door te gaan, te vergeven en Mijn liefde aan anderen te laten zien. Deze onvoorwaardelijke liefde werpt een sluier over jouw fouten en die van anderen en straalt op het pad dat voor je ligt.